

Het Gewicht van het Bewijs: Waarom het Internationaal Gerechtshof Israël Waarschijnlijk Schuldig Zal Bevinden aan Genocide – en Wat Dat Betekent voor Duitsland

Het Internationaal Gerechtshof (ICJ) staat op een cruciaal moment in zijn geschiedenis. In de zaak *Zuid-Afrika tegen Israël* moet het Hof bepalen of de acties van Israël in de Gazastrook een schending vormen van het Genocideverdrag van 1948. Als het Israël schuldig verklaart, zal een juridische en morele aardbeving volgen – die bijna zeker ook het resultaat van de parallelle zaak *Nicaragua tegen Duitsland* zal bepalen, waarin Duitsland wordt beschuldigd van medeplichtigheid en aanzetten tot precies dezelfde genocide.

Maar als het Hof **Israël vrijspreekt**, zullen de gevolgen even historisch zijn – weliswaar in een duisterder richting. Het ICJ zal dan in uitvoerige details moeten uitleggen waarom een enorme en groeiende hoeveelheid bewijs, precedentes en deskundigenconsensus over genocide *niet van toepassing is* in deze zaak. Die uitleg zal niet alleen lang moeten zijn, maar uitzonderlijk – in feite **decennia van genocidejurisprudentie herschrijven** om een ongekende uitzondering te creëren. Kortom, **de acties van Israël, de uitspraken van zijn functionarissen en de voortdurende uitdaging van ICJ-bevelen laten het Hof weinig keuze** dan het Genocideverdrag hoog te houden – en zowel de dader als degenen die het mogelijk maakten ter verantwoording te roepen.

De Juridische Standaard: Artikel II van het Genocideverdrag

Volgens Artikel II van het Genocideverdrag van 1948 wordt genocide gedefinieerd als **handelingen gepleegd met de intentie om een nationale, etnische, raciale of religieuze groep geheel of gedeeltelijk te vernietigen**, waaronder:

- Het doden van leden van de groep,
- Het toebrengen van ernstig lichamelijk of geestelijk letsel,
- Het opzettelijk creëren van levensomstandigheden die bedoeld zijn om de groep fysiek te vernietigen,
- Het voorkomen van geboorten, of
- Het met geweld overbrengen van kinderen.

De intentie (*dolus specialis*) is wat genocide onderscheidt van andere misdrijven. Het ICJ, samen met de tribunalen voor Rwanda en het voormalige Joegoslavië, heeft lang erkend dat **intentie kan worden afgeleid** uit een “patroon van gedrag”, vooral wanneer hoogge-

plaatste functionarissen directe intentieverklaringen afleggen. (Zie: *Krstić, Akayesu, Bosnië tegen Servië.*)

De Gedocumenteerde Acties van Israël: Vernietiging volgens Plan

Er bestaat nu een enorm en groeiend archief – samengesteld door VN-organen, ngo's, mediaonderzoeken en onafhankelijke experts – dat aantoonde dat de Israëlische militaire campagne in Gaza omvatte:

- **Wijdverbreide moord op burgers**, waaronder tienduizenden vrouwen en kinderen,
- **Vernietiging van ziekenhuizen, scholen en vluchtelingenonderkomens** onder VN-vlag,
- **Afbraak van waterinfrastructuur en ontziltingsinstallaties**,
- **Systematische blokkade van voedsel, brandstof en humanitaire hulp**, leidend tot hongersnood,
- **Massale verdrijving**, waardoor Gaza een "onleefbare zone" wordt,
- **Gebruik van belegeringstactieken en honger als oorlogswapens.**

Dit zijn geen geïsoleerde excessen of collaterale schade. Ze weerspiegelen een **coherente en aanhoudende campagne** gericht op de essentiële elementen van het leven – in lijn met Artikel II(c) van het Verdrag: *"levensomstandigheden berekend om de fysieke vernietiging van een groep teweeg te brengen."*

De Intentieverklaringen: Gallant, Ben Gvir, Katz en Anderen

Even belastend zijn de **openbare verklaringen van genocidale intentie** van Israëlische functionarissen op het hoogste niveau, waaronder:

- **Minister van Defensie Yoav Gallant**, die een "totale belegering" van Gaza aankondigde en zei: *"Geen elektriciteit, geen voedsel, geen brandstof. We vechten tegen menselijke dieren."*
- **Minister van Nationale Veiligheid Itamar Ben Gvir**, die openlijk pleitte voor *"het aanmoedigen van migratie"* van Palestijnen uit Gaza en de Westelijke Jordaanoever.
- **Minister van Energie Israel Katz**, die zei: *"Geen water of elektriciteit zal worden ingeschakeld. Humanitaire hulp zal niet worden toegelaten."*

Dit zijn geen marginale stemmen. Het zijn officiële staatsvertegenwoordigers, en hun verklaringen zijn omgezet in beleid. Volgens bestaande ICJ- en ICTY-precedenten **worden dergelijke expliciete intentieverklaringen aanvaard als sterk bewijs van genocidale intentie**, vooral in combinatie met een gecoördineerde vernietigingscampagne.

De Voorlopige Maatregelen van het ICJ: Genocide is Al "Plausibel"

In januari 2024 gaf het ICJ **voorlopige maatregelen** in *Zuid-Afrika tegen Israël* en concludeerde dat **de genocideclaim van Zuid-Afrika plausibel was**. Het Hof beval Israël:

- Genocidehandelingen te voorkomen,
- Humanitaire hulp toe te laten,
- Aanzetten te straffen,
- En binnen een maand te rapporteren.

Israël **heeft deze maatregelen niet nageleefd**. Hulp wordt nog steeds geblokkeerd, het lijden van burgers is verergerd en aanzetten is onbestraft gebleven. Dit is meer dan uitdaging – het is potentieel een **stilzwijgende bekentenis van genocidale intentie**.

In het internationaal recht wijst het uitblijven van gedragsverandering na officiële waarschuwing van 's werelds hoogste hof op **kennis van het risico** en **bereidheid om toch door te gaan**. Het transformeert plausibel risico in geloofwaardig bewijs van intentie.

Het Precedentprobleem: Wat Als het Hof Dit Door Laat Gaan?

Als het ICJ uiteindelijk beslist dat Israël **geen** genocide heeft gepleegd, moet het uitleggen:

- Waarom **handelingen en intentie die de genocidedrempel haalden in Bosnië, Rwanda en Myanmar** niet gelden wanneer ze tegen Palestijnen worden gepleegd,
- Waarom **expliciete verklaringen van topfunctionarissen** genegeerd moeten worden ondanks overeenstemming met eerdere precedentes,
- Waarom **hongersnood, vernietiging van levensonderhoudende infrastructuur en massale dood** onvoldoende zijn om genocidaal beleid te bewijzen.

Een dergelijk vonnis zou niet alleen **een juridische dubbele standaard creëren**, maar **de geloofwaardigheid van het internationaal recht vernietigen**. En om deze uitzondering te rechtvaardigen, zou het Hof van zijn eigen jurisprudentie moeten afwijken en waarschijnlijk **het langste advies in zijn geschiedenis** uitbrengen.

Nicaragua tegen Duitsland: De Volgende Domino

Als het ICJ Israël schuldig verklaart aan genocide, maakt **de rol van Duitsland als belangrijkste wapenleverancier en diplomatieke verdediger** het de meest waarschijnlijke volgende staat die schuldig wordt bevonden. Duitsland:

- Leverde wapens tijdens de aanval op Gaza,
- Verdedigde Israël bij het ICJ,
- Negeerde waarschuwingen van de VN en ngo's,
- En onderdrukte intern verzet.

Als Israël schuldig is, kan de materiële en politieke steun van Duitsland voldoen aan de eisen voor **medeplichtigheid en aanzetten tot genocide** onder Artikel III(e). De zaak *Nicaragua tegen Duitsland* hangt dus direct af van het resultaat van *Zuid-Afrika tegen Israël*.

Conclusie: Uitdaging als Bevestiging

Het ICJ werd opgericht om te voorkomen dat de misdaden van de 20e eeuw zich herhalen in de 21e. De acties van Israël in Gaza en **zijn niet-nakoming van de voorlopige maatregelen van het ICJ** plaatsen het Hof nu in een positie waarin inactiviteit even ernstige gevolgen zou hebben als actie.

Door een campagne van massale vernietiging en ontbering **na waarschuwing** voort te zetten dat dergelijke handelingen genocide kunnen vormen, heeft Israël niet alleen de juridische drempel getest – het heeft mogelijk **precies de intentie bevestigd** die genocide vervolgbaar maakt.

Als het ICJ de integriteit van het Genocideverdrag wil behouden, moet het resoluut reageren. Iets minder zou niet alleen het doel van het Verdrag verraden, maar in feite verklaren dat sommige staten simpelweg **boven de wet staan**.

En als het ICJ ervoor kiest te verontschuldigen of af te wijzen wat zoveel geloofwaardige experts en instellingen al hebben erkend als een schoolvoorbeeld van genocide, zal het niet alleen Palestina in de steek laten. Het zal zichzelf in de steek laten. Het zal het Genocideverdrag reduceren tot een politiek instrument en het internationaal recht tot theater. Het Hof hoeft misschien niet fysiek te worden ontmanteld, maar het zal **zijn eigen geloofwaardigheid hebben ontmanteld**.

Als het ICJ Israël hiermee laat weggelaten, zal niet de wereld het Hof verlaten. **Het Hof zal de wereld verlaten**.